

tagelse i aftenskoleundervisning i en anden kommune sker med anbefaling af et flertal indenfor ungdomsnævnet.

Den nuværende bestemmelse om nedsættelse af timebetalingen, når der i visse nærmere angivne fag ikke er knyttet skriftlige øvelser til undervisningen, har man udeladt, da man i det hele ikke mener at burde opretholde kravet om skriftlige øvelser, jfr. bemærkningerne til § 5.

Bestemmelserne i den nuværende aftenskolelovs § 11 om tilskud på indtil 100 kr. til den enkelte kommune til indkaldelse af fremmede foredragsholdere og i aftenskolelovs § 10, stk. 2, om forhøjet tilskud i særlige tilfælde til øvelser eller foredrag ved aftenhøjskoler foreslås afløst af bestemmelsen i stk. 3 angående en udvidet adgang til foredragstilskud til de enkelte skoler.

Det må anses for tilstrækkeligt, når maksimumsbeløbet til indkaldelse af fremmede foredragsholdere fastsættes til 100 kr. pr. almindelig aftenskole — i større kommuner dog 500 kr. — da aftenskolen ikke skal konkurrere med foreninger, som har foredragsvirksomhed til formål. Til gengæld må det være forsvarligt at udvide reglen til at gælde pr. aftenskole i stedet for som hidtil pr. kommune, da der må ligge en tilstrækkelig garanti mod misbrug deri, at det som betingelse for statstilskud kræves, at kommunen skal være med i ydelsen. Man er klar over, at et tilskud af den foreslåede størrelse ikke vil være af nogen økonomisk betydning for store kommuner, men formålet med dette tilskud er hovedsagelig at fremme kulturelle arrangementer i forbindelse med aftenskolen i mindre og mellemstore kommuner, hvor behovet herfor er stort og udgifterne ofte ret tyngende på kommunens budget.

Ved denne bestemmelse og ved bestemmelsen om foredragstilskud på indtil 200 kr. til en aftenhøjskole, hvilken sidste bestemmelse i sine økonomiske konsekvenser i det væsentlige må regnes at svare til bestemmelsen i den nuværende aftenskolelovs § 10, stk. 2, opnår man, at ansvaret for det forhøjede tilskud til foredragsholdere bliver mere direkte placeret hos de lokale myndigheder, end tilfældet har været efter bestemmelsen i § 10, stk. 2, der har givet en vis mulighed for opnåelse af forhøjet tilskud til den tilladte brøkdelt af timetallet uden helt tilstrækkelig motivering i de pågældende timers særlige lødighed. Bestemmelsen har dog netop på grund af kravet om undervisningens særlige karakter og nødvendigheden af fremskaffelsen af dog nogen dokumentation herfor medført et administrativt besvær, som næppe står i rimeligt forhold til det, der kan opnås ved dette arbejde; man anser det derfor også af denne grund for ønskeligt at lade § 10, stk. 2, afløse af den her foreslåede foredragstilskudsordning, hvorved den hidtidige besværlige statsadministration i høj grad forenkles.

Et mindretal (*Skotte Bych, Hessilt, Alfred Larsen, Alvida Larsen, Thomsen Nielsen og Axel Petersen*) foreslår *minimumssatsen* i ungdomsskolen og den almindelige aftenskole fastsat til 1/1080 af middeltallet mellem begyndelseslønnen — uden stedtillæg — for en ugift lærer på landet under 30 år og slutlønnen — med højeste stedtillæg — for en gift overlærer, dog således at den af undervisningsministeren afrundes til det nærmeste med 5 delelige tal. Brøken — 1/1080 — er fremkommet ved, at man har lagt det i lovforslaget anvendte omregningsforhold til grund, hvorefter 3 ungdomsskoletimer svarer til 4 folkeskoletimer, idet det årlige timetal da bliver 1 080 (27 timer ugentlig i 40 uger).

Det foreslåede grundlag for minimumsbetalingen i ungdoms- og aftenskolen og forholdet mellem denne betaling og betalingen i aftenhøjskolen vil blive bibeholdt, når minimumslønnen forhøjes eller nedsættes med henholdsvis 10 og 15 øre pr. time for hver portion, det for statens tjenestemænd gældende reguleringstillæg stiger eller falder.